

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง: การศึกษาแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้ในจังหวัดเชียงใหม่
 ผู้วิจัย: นางสาวกมลทิพย์ คำใจ
 ชื่อปริญญา: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)
 สาขาวิชาเอก: บริหารธุรกิจ
 หน่วยงานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทรพศิริ)

19 / 11 / 41

การศึกษาแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้ในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงความสำคัญ คือ 1) โครงสร้างแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรม ทั้งในระบบและนอกระบบ 2) ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อของสถาบันการเงิน 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้สินเชื่อจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ของผู้ประกอบการ และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ของแหล่งเงินทุนทั้งในระบบและนอกระบบกับปัจจัยที่คาดว่ามีอิทธิพล โดยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้จำนวน 67 โรงงาน และใช้ตัวอย่งธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 ลำดับแรกของประเทศไทยและ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้เป็นตัวแทนของสถาบันการเงิน

สถิติที่ใช้ในการศึกษา ใช้สถิติพรรณนาเพื่อทราบข้อมูลโดยทั่วไป ทั้งในด้านแหล่งเงินทุนและใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณในการหาความสัมพันธ์ของแหล่งเงินทุนทั้งในระบบและนอกระบบ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมขนาดเล็กร้อยละ 85.18 ได้ใช้เงินลงทุนในการดำเนินธุรกิจจากแหล่งเงินทุนทั้งในระบบและนอกระบบ โดยสัดส่วนของการกู้ยืมแหล่งเงินทุนในระบบเมื่อเริ่มดำเนินการคิดเป็นร้อยละ 40.30 และใช้แหล่งเงินทุนนอกระบบคิดเป็นร้อยละ 8.10 เมื่อธุรกิจอยู่ในช่วงของการขยายกิจการพบว่าสัดส่วนของการกู้ยืมแหล่งเงินทุนในระบบคิดเป็นร้อยละ 33.70 และใช้แหล่งเงินทุนนอกระบบคิดเป็นร้อยละ 27.30

ในส่วนของผู้ประกอบการขนาดกลางร้อยละ 92.50 ใช้เงินลงทุนในการดำเนินธุรกิจจากแหล่งเงินทุนทั้งในระบบและนอกระบบ โดยสัดส่วนของการกู้ยืมเงินแหล่งเงินทุนในระบบเมื่อเริ่มดำเนินการคิดเป็นร้อยละ 48.90 และใช้แหล่งเงินทุนนอกระบบร้อยละ 3.60 เมื่อธุรกิจอยู่

ในช่วงของการขยายกิจการพบว่าใช้เงินกู้ยืมจากในระบบร้อยละ 33.90 และใช้แหล่งเงินทุนนอกระบบร้อยละ 21.40

ในด้านปัจจัยสำคัญในการพิจารณาสินเชื่อของสถาบันการเงินผู้ให้กู้จะพิจารณาจากความสามารถของผู้ประกอบการเป็นลำดับแรก

ในด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้สินเชื่อของผู้ประกอบการนั้นจะเลือกพิจารณาจากอัตราดอกเบี้ยค่าเป็นลำดับแรก

สำหรับความสัมพันธ์ของเงินกู้ยืมในระบบ นอกระบบ และปัจจัยสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจพบว่า เมื่อธุรกิจขนาดเล็กเมื่อเริ่มดำเนินกิจการ ถ้ามีปริมาณเงินลงทุนส่วนตัวของผู้ประกอบการน้อย ก็จะใช้เงินทุนจากการกู้ยืมในระบบมากขึ้น ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากญาติ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากนายทุน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากเพื่อน หากมีอัตราที่สูงก็จะส่งผลให้กู้ยืมในระบบเพิ่มมากขึ้น

เมื่อธุรกิจขนาดเล็กขยายกิจการปริมาณเงินกู้ยืมในระบบมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกับปริมาณเงินทุนจดทะเบียน แต่มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินลงทุนขยายกิจการจากการกู้ยืมนอกระบบ จากกำไรสะสม และจากการเพิ่มทุน

สำหรับความสัมพันธ์ของเงินกู้ยืมในระบบ นอกระบบ และปัจจัยสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจพบว่า เมื่อธุรกิจขนาดกลางเมื่อเริ่มดำเนินกิจการหากมีการใช้เงินกู้ยืมในระบบมากขึ้นก็จะใช้เงินกู้ยืมนอกระบบ เงินลงทุนส่วนตัวและเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นหรือหุ้นส่วนน้อยลง ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากเพื่อน หากมีอัตราสูงก็จะส่งผลให้กู้เงินในระบบมากขึ้น เมื่อธุรกิจขนาดกลางขยายกิจการปริมาณเงินกู้ยืมในระบบมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกับปริมาณเงินทุนจดทะเบียน ปริมาณเงินทุนหมุนเวียน แต่มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินลงทุนขยายกิจการจากการกู้ยืมนอกระบบ จากเงินทุนของผู้ถือหุ้น/หุ้นส่วน และจากการเพิ่มทุน